

Върху печката връше кана съ водя. Ври водата, кипи и шуми. Пáрата свири изъ тъсната дупка на каната и хвърчи изъ кухнята.

Нашъ Луданчо не може да търпи това. Какъ смѣе тая кана да свири като жива!

— Чакай да я запуша и да видя, ще може ли и тогазъ да свири!

Покачи се Луданчо на столчето и натисна съ палеца върху дупчицата на каната, но се опари и безъ да иска бутна каната съ връблата вода върху краката си.

Завика, запищѣ отъ болки Луданчо, запълзѣ като бебе по стаята.

Дотичаха майка му и баба му и ахнаха отъ изненада... Грабнаха го, събуха чорапитѣ му и що да видятъ — двата му крака покрити съ мѣхури...

Пакъ доктори, пакъ превръзки, мазане съ мехлеми и лѣкарства... И дълго време лежа Луданчо съ вързани крака, омотани съ бинтове и превръзки. Лежеше на канапето до прозореца и гледаше какъ въ двора на съседите играеха децата отъ махлата...

Лежеше Луданчо и се чудѣше, защо краката му пострадаха, когато той съ ржка пипна каната съ връблата вода.

— Рѫцетѣ виновни, а краката пострадаха!.. Това не е право, — думаше си Луданчо и се заканваше на немирнитѣ си рѫце...

Дѣдо Слѣнчо

Най-хубави подаръци за Нова година и Коледа сѫ книжнитѣ:

При джуджетата отъ Александъръ Спасовъ

Вълшебниятъ пръстенъ отъ Александъръ Спасовъ

Продаватъ се въ всички книжарници